

under saadanne Forhold ikke forvente, at der fra Udlandet vil blive tillagt vor hjemlige veterinærhyndige Kontrol nogen som helst Autoritet, hvilket maa anses for i høj Grad betænkeligt ikke alene af Hensyn til Dyrlægestandens Anseelse og Autoritet, men fornemmelig af Hensyn til vor Udførsel af slagtede Dyr i Almindelighed.

Under 18de Marts 1897 indsendte Bestyrelsen for Slagelse Andels-Svineflagteri et ligelydende Andragende til den høje Regering og Rigsdag, men de daværende Forhold bevirkede, at Sagen blev lagt til Side. Bestyrelsen for Slagelse Andels-Svineflagteri har derefter under 6te November d. A. henvendt sig til Bestyrelsen for „De samvirkende danske Andels-Svineflagterier“ med Anmodning om at tage Spørgsmaalet op, og denne beder da om, at denne Sag maa finde en gunstig Modtagelse hos Regering og Rigsdag og hurtig føre til en tilfredsstillende Forandring af den nuværende saabel for Forbrugerne som for Producenterne uheldige Tilstand. Den nuværende Ordning, hvor den ene Hys Autoriteter underkende den andens eller de af Vandbrugsministeriet befuldte Dyrlægers Kendelser, har allerede vakt Opmærksomhed baade i Tyskland og England, og en snarlig Forandring af det nuværende System maa derfor anses for en bydende Nødvendighed, hvis Stade ikke derved skal tilføjes den danske Rødelssport.

Et ligelydende Andragende er indgivet til Vandbrugsministeren.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Justitsministeren og Vandbrugsministeren.

31. Fra Bestyrelsen for „Danmarks Biablerforening“ om et forhøjet aarligt Tilskud af Statskassen til Foreningen til Biavlens Fremme. (Indbragt den 20de November 1897 af Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds, B I em.)

Af det med Andragendet følgende Hovedregnskab for 1896 fremgaar det, at Foreningen begyndte dette Aar med en opsparet Beholdning af over 1,100 Kr., men dog har afluttet Aaret med et Underkud paa over 200 Kr. Aarsagen hertil er udelukkende ny Foranstaltninger til Biavlens Fremme, nemlig Forsøg og Undersøgelser ca. 600 Kr., Biavlerstolen 400 Kr., Trykning af Homningsalgsstille, en noget forøget Udgift til Biavlermødernes Afholdelse samt Trykning af ny Smaaafskrifter. Nogle af disse Udgifter ville ganske vist ikke komme igen hvert Aar, men det vil dog ses, at Foreningen ikke vil kunne fortsætte sin formentlig særdeles gavnlige Virksomhed i lige saa stort Omfang som i det sidst forløbne Aar, saafremt ikke det aarlige Statstilskud bliver forhøjet. Bestyrelsen andrager derfor om, at det maa blive forhøjet fra 3,000 Kr. til 4,000 Kr.

Udvalget gør ingen Indstilling.

32. Fra Enkefru M. S. Nygind af Marstal, Enke efter Postmester og Telegrafbestyrer sammesteds, T. Nygind, om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 24de November 1897 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 7de Valgkreds, F r e d e r i k s e n.)

Den Pension, som Andragerinden faar fra Postvæsenet, udgør i alt 550 Kr. om Aaret samt en aarlig Understøttelse paa 48 Kr. til hvert af hendes 4 Børn indtil deres fyldte 18de Aar. Fra Telegrafvæsenet faar hun slet intet, idet hendes Mand ikke var pensionsberettiget der, skønt han i omtrent 25 Aar havde været ansat som Telegrafbestyrer i Marstal, samt i den Tid havde forestaaet mange af de tekniske Arbejder ved de ærøste Sø- og Landlinier samt opfundet en forbedret Farvestrykmekanisme. Ved sin Mand's pludselige Død i November 1896 kom Andragerinden i meget trange Aaar, hvorved bemærkes, at der var en Del Gæld, og at det næstnygste af de 4 Børn, en 5-aarig Pige, lider af Hoftebetændelse og er svagelig for Livstid, saa at hun stadig kræver megen og forholdsvis kostbar Pleje. Under disse Omstændigheder, og da hun selv er svagelig, kan Andragerinden ikke paatage sig noget som helst Erhverv, og hun har ikke Familie, der har Evne til at støtte hende. Hun beder da om Rigsdagens Bistand til at opnaa en fast aarlig Under-